

deren maa klæde ham, de 2 andre er Skoledrenge. Indtægten overstiger aldrig 434 Kr. aarlig. En Del af disse er den ene Drengs Fortjeneste ved en Byplads. — Ugift 35aarig Moder til 2 Børn: Barnepenge 264 Kr. aarlig, egen Fortjeneste 360 Kr., ialt 624 Kr. aarlig. — 39aarig Enke: 6 Børn, alle hjemme, 2 Dreng paa 11 og 12 Aar tjener som Bydrenge tilsammen 6 Kr. om Ugen. Moderen er en dygtig Rengøringskone, men kan ikke faa Arbejde nok til at ernære Flokken. De yngste er Smaapiger paa 8, 7 og 5 Aar. — 30aarig Enke: 5 Børn 9, 8, 6, 4 og 3 Aar. — Kan ved et Hjemmearbejde fra 4 Morgen til 6 Aften tjene 6—7 Kr. om Ugen. Fattighjælp 10 Kr. mdl., 3 af Børnene er svagelige, ca. 460 Kr. aarlig.

Hvor skrigende Misforholdet er, og hvilke mærkelige Sammenstillinger det kan føre til, ses stærkt i et Tilfælde som dette, hvor en Kvinde, der har været Enke i 11 Aar (der forlyder intet om Børn fødte i Ægteskabet, maaske har der ingen været, maaske har de været voksne), senere udenfor Ægteskabet bliver Moder til 6 Børn, til hvilke hun — i Følge Loven, — faar 6 × 10 Kr. mdl.; eller i et andet Tilfælde, hvor en Moder, der ogsaa er Enke, intet faar til sine 5 i Ægteskabet fødte Børn, men 2 × 10 Kr. mdl. til 2 senere fødte. Disse Forhold opfordrer ikke til Ægteskab. Den ugifte Moder har det bedre. Dog retter man næppe Forholdene ved at tage Skridtene 1908—1900—1892 og 1888 tilbage. Ingen kan ønske det, og det kan næppe for Alvor foreslaas. Nej, det er nye Skridt, der maa gøres!

(Fortsættes).

Marie Tullin-Petersen.

Fjorten Dage for sent.

En »Vending ved Guds Førelse«.

»Et sædeligt og rent Ægteskab er en af den kvindelige Magts Grundpiller«. — Saaledes staar der virkelig at læse i Socialdemokraten for 30. Marts.

»Hvilken Vending ved Guds Førelse!« kunde vi fristes til at udbryde, ligesom »Vort Land« i sin Tid i sin Begejstring

over Konsejlspræsident Neergaards Omvendelse til Københavns Befæstning.

Det er jo nemlig saaledes, at Dansk Kvindesamfund ikke altid har ment at have Socialdemokraterne paa sin Side i dette Spørgsmaal.

Forkyndte ikke Journalist A. C. Meyer i Kvindelig Fremskridtsforening den 11. April 1890, at Socialismens Maal var Ophevelsen af det bestaaende Familieliv? Blev ikke Forfatteren, Aage Madelung, efter at hans Foredrag i Grundtvigs Hus om den erotiske Frigørelse nær havde sat Dansk Kvindesamfund paa den anden Ende, straks af Socialdemokraterne indbudt til at gentage Foredraget i Folkets Hus? — Ja, erklærer ikke Fru Johanne Meyer i god Tro i sin nysudkomne Bog: »Ny Kønsmoral og friere Form for Ægteskabet«, at alle de, som dyrker Socialismen, er enige om, at Staten bør træde i Faderens Sted ved at overtage det økonomiske Ansvar for Børnene? Altsammen naturligtvis — hvad Fru Meyer heller ikke undlader at oplyse os om — under det evindelige Feltraab: »Tilbage til Naturen!«

Fru Meyer har imidlertid dog sine Betænkeligheder overfor dette Tilbagetog; hun forklarer os, at det ikke er »den raa, primitive Naturkraft hos Dyret«, vi skal vende tilbage til, — altsaa ikke til Fuglen, som ribber sit Bryst tilblods for at varme sine Æg; ikke til Ræven, som sniger sig i Mørket om Menneskenes Boliger, udsat for Saksen og Bøsseuglen for at redde Føden til sine Unger i Hulen derhjemme; — heller ikke til »det uciviliserede Menneske«; — altsaa ikke til Kvinden, som slæber rundt med sit Barn paa Ryggen, at det ikke skal komme noget til, mens hun i sin uselviske Enfold slider for at bjerge det Livets Ophold; — nej, meget længere tilbage, til »den hellige Urkraft, forædlet i Kulturlivet, erkendt og forstaaet i Viden-skabens hellige Sollys« (!); denne Urkraft, som i Overensstemmelse med den Socialisme, som Fru Meyer dyrker, smider Ynglen fra sig i Børneinternater og Opdragelsesanstalter og andre Statsgarantier for de naturlige Følger af »den uimodstaelige Sympathi, som paa nogle Timer kan konstatere et uopløseligt Forhold mellem Mand og Kvinde« (!).

Saa vidt Fru Johanne Meyer; — men tilbage til Socialdemokraten for 30. Marts med dens »sædelige og rene Ægteskab,